

L'entrevista

Manel Ollé, a
Tortosa.

FOTO: JOAN REVILLAS

MARINA PALLÁS CATURLA
TORTOSA

El professor i escriptor Manel Ollé (Ulldecona, 1954) s'ha entregat a la docència durant quasi quatre dècades com a professor de l'Institut Dertosa, a Tortosa, sent el professor de diverses generacions d'ebrencs a les quals va sembrar la llavor de l'estima per la llengua, la literatura i la cultura. Però també pel goig d'aprendre, de conèixer, de saber. Ollé és també autor de diversos llibres, novel·les i estudis i ha rebut nombrosos premis. És, avui, un savi en totes les accepcions de la paraula.

Aquesta setmana hem rebut la notícia que Zoraida Burgos rep la Creu de Sant Jordi. És una figura que vostè sempre ha reivindicat, des de les aules i fora d'elles. Molts joves han conegut qui eren Gerard Vergés, Manuel Pérez Bonfill o Zoraida Burgos gràcies a vostè.

Tenim uns escriptors boníssims, i quan ensenyem literatura l'hem d'ensenyar tota. També la universal i els grans noms, per suposat. Però quan hi ha autors tan bons i els tens a l'abast i els pots portar a l'aula és extraordinari. És una Creu de Sant Jordi merescudíssima. I a més, en vida. Zoraida és una veu poètica molt potent i original, i una de les grans veus de la poesia con-

Manel Ollé
Professor i escriptor

«Vaig heretar una llengua exuberant i riquíssima que tinc la voluntat de retornar»

Aprendre i ensenyar. Des de Tortosa ha sigut el professor de literatura de moltes generacions d'ebrencs

temporània. A més és traductora, prosista i autora de literatura infantil i juvenil. Ara sortirà a les notícies, apareixerà el seu nom, i potser alguna persona aprofitarà aquesta avinentesa per arribar a la seua literatura i la descobrirà.

Creu que hi ha hagut un cert menysteniment cap a figures cabdals ebrenques?

L'escriptor té a vegades dificultats per editar, per ser conegut, per arribar als seus lectors... Tortosa, tot i les moltes característiques positives que té, no està en una posició molt central culturalment, artísticament. Grans personalitats de la literatura i la cultura potser ho tenen una mica més difícil per aquesta qüestió de perifèria. Però aquí hi ha una activitat literària i cultural de primeríssim nivell. A Tortosa a mitjans del segle XX hi ha una situació paradoxal. Frederic Mauri arriba a l'Escola Superior de Belles Arts de Barcelona venint de Tortosa, un poble com qui diu, i ja coneixia la revista *Dau al set* i qui eren Tàpies o Picasso... A Tortosa, Maties Ballester, una persona que s'ha de reivindicar, havia tingut obert un museu d'art contemporani. És la Tortosa de la revista *Géminis*, poca broma. També hi ha una petjada de Carles Riba importantíssima, els seus avantpassats eren d'aquí. I per altra banda, Ricard Salvat porta a Salvador Es-